

[Landbrugsministeren.]

stod over for, og vi har jo også tidligere erfaret, hvad internationale bestemmelser og internationale faktorer har bevirket for forureningen navnlig i vore have, så jeg synes ikke, det er tilstrækkelig begrundelse for at gennemføre de ændringer, der her er tale om.

Den nye lov har jo en klar hensigt, en skærpende mulighed for at løse problemerne, og derfor synes jeg, det er rimeligt at lade den virke og se dens resultater, og jeg har tillid til, at den i rigt omfang vil kunne løse disse problemer.

Må jeg her blot pege på, også som svar til fru Hanne Reintoft, at vandløbsloven kun er et led i en større sammenhæng, at der er mange, mange faktorer, som selvfølgelig må bringes i anvendelse for at nå det mål, vi alle stræber efter. Det er på den baggrund, vi i regeringen har nedsat dels et forureningsudvalg, dels en sagkyndig arbejdsgruppe bestående af videnskabsmænd og teknikere, til at prøve på virkelig at gå i dybden og først og fremmest finde ud af årsagerne til de problemer, vi står i. Jeg synes ikke, man med rette kan hævde, at vi er langt bagefter; jeg synes, man må sige, vi har gjort meget fra myndighedernes side for at løse problemerne. Men netop fordi vi i regeringen erkender, at problemets omfang bliver større og større, har vi ment det rigtigt at tage fat på det i en større sammenhæng, og det er det, der nu er ved at finde sted.

Jeg kan til hr. Amtoft, der stillede spørgsmålet om de bedre muligheder for kontrol med dambrugene, udtale, at efter at dambrugene nu er indsat sammen med andre spildevandsproducenter i vandløbslovens § 5 a, skal alle afløb fra dambrug jo behandles af landvæsenskommissionen efter reglerne om spildevandsanlæg, inden et nyt afledningsanlæg kan etableres. For de lovligt bestående anlæg gælder lovens § 72, hvorefter lovlige anlæg vel ikke kan påbydes afbrudt, men ejeren er forpligtet til at forbedre anlægget i den udstrækning, det foreskrives af landvæsenskommissionen til imødegåelse af forurening. Efter lovens § 72 kan enhver kommunalbestyrelse, der mener sig interesseret deri, rejse sag for vandløbsretten, lige så vel som en række ministre kan pålægge vedkommende kommunalbestyrelse at rejse

en sådan sag, og endelig kan enhver skadelidende indbringe sagen for vandløbsretten.

Efter lovens kap. XII skal der opbygges et amtskommunalt tilsyn med bl. a. forureningsforholdene i de ferske vandområder og visse dele af havet. Vi er i landbrugsministeriet ved at afslutte behandlingen af en bekendtgørelse indeholdende nærmere regler i medfør af lovens § 88 om udøvelse af kommunernes tilsyns- og kontrolvirksomhed. På denne baggrund vil vandløbsmyndighederne fremover få bedre oversigt over forureningsforholdene i vandløbene og derigennem anledning til at skride ind mod visse dambrug, såfremt der konstateres overtrædelse af vandløbslovens regler eller de særlige bestemmelser, der er fastsat i vandløbsrettens kendelse for vedkommende dambrug.

Hr. Amtoft rejste dernæst spørgsmålet om, hvad vi agtede at gøre med hensyn til den drivende grøde i vandløbene. Jeg vil til dette spørgsmål sige, at det vil også blive omtalt i den kommende bekendtgørelse om tilsyn med vandløb og kontrol med forurening af vandområderne, således at folketingsudvalgets henstilling til mig sidst nu følges op både i bekendtgørelsen og over for tilsynet med disse vandløb.

Endelig spurgte hr. Amtoft til sidst, hvordan det gik med forureningsudvalgets arbejde, herunder hvornår man kunne forvente et udspil. Dette spørgsmål burde i og for sig have været stillet til indenrigsministeren, der har nedsat forureningsrådet og det tekniske forureningsudvalg, men jeg kan sige, at ifølge de oplysninger, som forureningsrådets formand har afgivet til regeringens forureningsudvalg, stiler man imod at kunne afgive en betænkning i sidste halvdel af 1971.

Må jeg sluttelig nævne, at det oplæg fra landsplanudvalgets sekretariat vedrørende forureningsproblemerne og kilderne dertil, som de sidste dage har været omtalt i dagspressen, nu vil blive offentliggjort. Jeg må pointere, at dette materiale er et bidrag til arbejdsgruppen under perspektivplanlægningen, et materiale, som regeringen ikke har ansvaret for, og som vi ikke har taget endelig stilling til. Vi har imidlertid ment det rigtigt, at det blev offentliggjort, for at man også derigennem kunne få et bidrag til